

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliae Catholicae De Sacris Arcanis Deiparæ Mariæ Et Iosephi

Cum quadruplici Indice

Cartagena, Juan de

Coloniae Agrippinae, 1613

Homilia Prima. Historiam Marianæ Præsentationis in Templo, variaq[ue] prodigia illam concomitantia, priscorum Patrum monumentis, ac multiplici probatißimorum Doctorum testimonio stabilimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51414)

DE SACRIS AR-
CANIS PRÆSENTA-
TIONIS B. VIRGINIS

IN TEMPLO.

LIBER TERTIVS.

HOMILIA PRIMA.

*HISTORIAM MARIANAE PRÆSENTATIO-
nis in Templo, variaq; prodigia illam concomitantia, pri-
scorum Patrum monumentis, ac multiplici pro-
batissimorum Doctorem testimonio
stabilimus.*

NE in vanum in sub-
lime ædificium eri-
gere videamur, non
præiactò prius suffi-
cienti fundamento,
certè cum hæretico-
rum impudèria Præ-
sentationis historiam ab Ecclesia Catho-
lica receptam, tanquam fabellam, ac ri-
diculam narrationem perfricata fronte
irrideat, compellor verissimam illam esse
ex antiquissimis Patribus, omni exce-
ptione maioribus testibus, prius compro-
bare, quàm illustrare. In primis ergo pro-
duco S. Ioannem Damascenum in hunc
modum de Præsentatione loquentem:
Editur partu in domo ouilis Ioakim, & addu-
ciur in templum; deinde in domo Domini plā-
tata, & impinguat a spiritu, velut olina fru-

ctifera omnis virtutis habitaculum facta est,
ab omni seculari vita, & carnali concupis-
centia procul mentem sequestrans, & sic Vir-
ginem animam cum corpore conservans, ut
decebat eam; que in sinu Deum susceptura es-
set; sanctus enim ex illis in sanctis requies-
cit; sic igitur sanctificationem omnem exer-
cet, ut templum sanctum, & admirabile
Altissimi Dei digne demonstraretur. sic il-
le, sed ante illum Gregorius Nissenus
sermone de sancta Christi natiuitate, ita
habet: Audiuus igitur arcanam, & oculis
tam quandam historiam tales de ea re memo-
riae prodentem narrationes. Insignis quidem
in illa ex alta secundum legem viuendi ratione,
& nobilis propter summam virtutem pater
Virginis erat, sed expertus sobolis confesce-
bat, propterea, quod coniux eius ad liberorum
procreatione apta non esset. Habebatur autem
mari-

*Ioan. Da-
masc. lib. 4.
de Orthod.
fid. cap. 13.
circa med.*

*Greg. Niss.
serm. de
Christi.*

matribus ab lege quidam honor, cuius honoris steriles participes non erant. Imitatur igitur hac quoque ea, quae de matre Samuelis narratur, & Sanctum sanctorum ingressa, supplicat Deo, ne legum beneficio privetur, quae nihil in legem peccasset; sed, ut mater fieret, ac Deo, quod gigneretur, consecraret. Confirmata autem nutu diuino, donum, quod petiit accepit: quae autem nata esset puella, nomen quidem imposuit ei Mariam, ut etiam per nomen impositum, diuinitus datum minus significaretur; quum autem puellam ita grandis euasisset, ut mammae ad moueri eam amplius opus non esset, haud cunctata est, eam ad templum adducere, ac Deo reddere, atque promissum praestare. Sacerdotes autem exemplo Samuelis in sacris interim puellam educauerunt. hęc D. Gregorius Nisignus. Nec iuuat auctoritatem huius historiae infringere velle; eo, quod S. Gregorius egregie vocauit illam apocriphā, & mysticam, quia hoc idem est, quod apud nos tamquam occultam, & arcane, absque scripto canonico, per nudam traditionē, usque ad tempus illud peruenisse. Vnde veram illam esse existimasse, probant verba, quae inferius subiungit, explicans verba illa: *quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* haec (Inquit) *Mariae vox demonstrat esse vera, quae per occultam illam historiam traduntur.* Sed adhuc, quod maioris ponderis, & momenti est, ad magis stabilendam veritatem Marianae praesentationis, B. Euodius vir Apostolicus, post D. Petrum Antiochenae Ecclesiae praesul, in epistola quam *Lumen* inscripsit, (ut refert Nicēph.) ait: *Trimula cum esset, in templum est praesentata, & ibi in Sanctis sanctorum traduxit annos vndecim: deinde vero sacerdotum manibus Iosepho ad custodiam est tradita: ac tandem eandem historiam recipiunt Epiphanius. Monachus, ac presbyter Constantinop., in lib. vitae beatae Virginis, ubi ait: Virginem triennem praesentatam templo a parentibus suis cum donis, & susceptam a sacerdote Teodai, qui, & *Barachias* dicitur, pater Zachariae, & narrat, paulo post dictam praesentationem, Ioakimum anno nonaginta nouem vita decessisse. Adde Georgium Nicomediensem, & Gregorium Thessalonicensem ante sexaginta annos & Phocii ante septuaginta annos in quaestionibus ad Amphilochoi Cyri Episcopum, Nicæphorum lib. 1. hist. cap. 7. D. Bonauenturam in meditationibus vitae Christi, Antoninum p. p. cap. 1. §. 8. textu 5. Simeonem Metaphrasem, Lippomanum Episcopum, & Canisium lib. 1. de Deipara cap. 13. quos communi consensu sequitur historiographi Ecclesiastici Nec mihi videtur ignota fuisse haec Praesentationis historia, ut quidam putarunt, D. Gregorio Nazianzeno; non enim legeram totam Tragediam de Christo patiente, ubi induxit B. Virginem in hunc modum loquentem:*

Simulacra nata sum, patris tui, ut arbitror,

*Ex mente summa, me meus mirus pater.
Non inter illos, quos colunt homines laetis,
Sed me sacrae mater adi destinat.*

Ad haec, quod omnem dubitandi viam praeccludit; illud esse arbitror, quod Guilielmus Dux Saxoniae pro religione sua & pietate in hoc Virginis festum, quod in Saxoniam magna pietate celebrabatur, literas misit ad Pium II. Pontificem Maximum, quibus, ut hoc festum auctoritate Apostolica confirmaret, postulabat; sed illi immature mortuo successit Paulus II. qui fere ante centum annos, postulatibus Guilielmi Ducis de benignitate assensus est Apostolica; concedens, ut non secus, atque Assumptio Virginis, eiusmodi solennitas in Ecclesia celebraretur: cuius rei extant grauissimi testes, nempe ipsaemet literae Apostolicae in registro gestorum Pauli II. & testantur duo Martyrologia; alterum Vsuardi, alterum Molani theologi. Non est autem verisimile, hoc diploma a Sede Apostolica prodisse, & non prius diligenter fuisse examinatum, atque discussum, quibus, & quam firmis testimoniis haec Praesentationis historia niteretur. Quod autem tunc fuerit hoc

H h 3 festum

Georg. Nicō.
ho. 11. de
present.
Greg. Thess.
hom. de praesent.
Photius.
Niceph.
D. Bonau.
Simeon Metaph.
Lippomanus.
Canis lib. 1.
de Deip. c. 13.
Greg. Nazianz.

Paulus II.
Referunt id
Martyrologium
di. & Mar.
tyrologium
Molani.

Lic. 1.

B. Euod. a. pad. Nicēph. lib. 2. cap. 3. hęc.

Epiph. lib. de vita B. Virg.

festum institutum, singulari Dei prouidentia factum reor, ut singulari Ecclesie ætates suis gaudeant reuelationibus, singularibusque obsequiis Deiparam venerentur. Quod si non miramur, tam serò institutum festum Corporis Christi per

Urbanus II.

Urbanum IV. tempore D. Thomæ, cuius tamen veritas plane constat ex factis literis, quid mirum, si serius coli cœpit in Ecclesia Romana Præsentationis festum, cuius nullum est in scripturis testimonium.

Duo tamen præcipua, eaque scitu dignissima in hac Præsentationis historia difficultatem ingerunt: primum est, quod non videtur verum intra templum B. Virginem habitasse, ut prædicta testimonia tradunt: fœminæ enim illæ, quæ Deo sacrabantur, domos habebant iuxta templum, ut constat ex Rabbi Abraham, qui in commentario super illa verba Exodi:

Exod. 36.

Fecit labrum eneam cum basi sua de speculis mulierum, quæ excubabant in ostio tabernaculi, sic ait: Erant in Israel mulieres Deum solentes, quæ spreta mundi vanitate sua specula Domino offerebant, quia non erant illis opus, quæ per singulos dies veniebant ad ostium tabernaculi, ut orarent, & Dei audirent præcepta: de quibus mulieribus intelligitur, quod legitur 1. Regum cap. 2. impios Heli sacerdotis filios, earum fœminarum, quæ obseruabant ad ostium tabernaculi, castitatem commaculasse. Vnde locum illum secundi Machabæorum: Accinctæ mulieres cilicis pectus, per plateas confuebant; sed & Virgines, quæ concinæ erant, procurebant ad Oniam: multi explicanti (teste Lyrano) de fœminis, quæ iuxta Templum habitabant; mihi tamen verisimilius videtur, quod præcitati Patres indicant, intra ambitum ipsius templi cellulas aliquas fuisse, quibus Virgines, & religiosæ Viduæ Deo sacratæ degebant, & templi ministeriis, quoad poterant, inseruiebant. Moueor ad hoc primo ex illo 4. Regum II. Iosaba absiondit Iosæ à facie Athalia, ut non interficeretur, eratque cum ea sex annis clam in domo

4. Reg. II.

Domini: ecce manifestè intra templum (id enim sibi volunt verba: in domo Domini) erat habitatio fœminarum, cum Iosaba filia Regis Ioram, vxor Ioiadæ Pontificis, in eo sex annis habitauerit, cum magno ancillarum comitatu, ut Reginam decebat. Moueor ex testimoniis Sanctorum Patrum; nam D. Ambrosius lib. 1. de Virginitate ait: quod in primo etiam templo Hierosolymis legitur Virgines esse deputatas; & ex Cyrillo Alexandrino lib. aduersus Antropomorphitas cap. 27. vbi docet, inter templum, & altare, spatium quoddam intermedium Virginitate dicatum: & ex antiquissimis Origenes Adamantius huius traditionis mentionem faciens tract. 26. in Matth. ait: in Hierosolymitano templo peculiarem extitisse locum Virginitate, ut commodius diuinis orationibus vacarent: ac de beata Virgine ibidem subiungit; illam etiam, postquam genuerat Saluatorem, suam stationem, ac precationem eodem in loco cum Virginitate peregrisse, quod factum, cum ab aliis reprehenderetur, Zachariam patrem Iohannis Baptistæ illam defendisse, ac dixisse: Digna est Virginitate loco, quia virgo est, & in eius defensionem violentam mortem sustinuisse; idque significant verba illa: quem occidistis inter templum, & altare: ibi enim orta fuerat illa contentio. Refert hanc eandem traditionem Theophylactus ad cap. 23. Matth. & admittit illam Cyrillus Alexandrinus lib. aduersus Antropomorphitas cap. 27. & Theophylactus in enarratione 23. cap. Matth. ait: Habet ita narratio nobis tradita, quod locus quidam in templo fuerat, in quo stabant Virgines. Moueor tandem ex testimonio Georgij Cedrini in compendio historiarum, necnon ex auctoritate insignis, nostri sæculi, poetæ Baptistæ Mantuani, qui lib. 1. Partheniæ ita scripsit:

Mos erat antiquus, longum seruatus in Baptistæ æuam;
Aede puellares annos includere sacra,
Ætatemque Deo teneram, primæq; dicare Virgi-

D. Ambrosius

Cyrillus Alex.

Orig. Alex.

Matth. 23.

Theophylactus

Cyrillus Alex.

Cedrini.

Baptistæ

Mantuani.

Virginum florem vite, & generare pudoris
Ingeni curam, sanctosque inducere mores;
Mox, ubi vestitum prima lanuzine tempus
Venerat, in thalamos ibant, hymenaeaque
lecta.

Coniunctaque viris proli indulgere solebant,
quibus consonant carmina Gothfredi
Vercibensis 4. p. sui Cronici.

Mos erat in templo teneras servare puellas,
quas ibi lege sua cum religione referunt.
de Maria porro haec adicit.

Nata maris Regina Maria novella;

In templo Domini nocte, dieque fuit.

Crevit, & à cunctis meruit vehementer
amari.

Moribus, & specie dignior absque pari.

Secundum, quod praedictam Marianae
praesentationis historiam suspectam red-
dere videtur, illud quidem est, quod in ea
assecitur, beatam Virginem habitasse in
secretiori eo templi loco, quem Sancta
sanctorum vocabant; hoc enim putant
non solum Haeretici, sed & quidam Ca-
tholici falsum, quia, ut constat ex D. Pau-
lo epist. ad Hebraeos, soli Pontifici illud
ingredi fas erat, idque semel in singulos
annos; sic enim ait; In secundo tabernaculo
(id est, in Sancta sanctorum) semel in anno so-
lus Pontifex, non sine sanguine introibat: quod
& tradidit Iosephus lib. 2. contra Appio-
nem; non ergo, inquit, permittetur
Virgo in eo loco habitare, ad quem soli
Pontifici accedere licebat. sed obiectio
haec facile enervatur, si dicamus, soli Pon-
tifici licuisse ingredi Sancta sanctorum,
ex lege, ex speciali tamen privilegio id e-
tiam concessum fuisse Virgini; immò D.
Greg. Nissen. in orat. de nativ. ex arcana
quadam historia refert, D. Annam ad
adorandum Sancta sanctorum ingressam
fuisse, & Ecclesia Romana in officio S.
Iacobi ait; Iacobo vni licebat ingredi in San-
cta sanctorum; si ergo ob insignem horum
sanctitatem permillum fuit his Sancta
sanctorum ingredi, non est difficile cre-
dere, idem datum fuisse Virgini. Equi-
dem locum illum D. Pauli de ingressa
soli summi Pontificis in Sancta san-

ctorum, non ignorabant antiqui Patres,

& tamen discretis verbis Virginem Ma-
riam in loco illo, Sancta sanctorum, vo-
cato, commorata fuisse contestantur:

nam Sanctus Germanus Episcopus Con-
stantinopolitanus in sermone de prae-
sentatione Virginis ait: *Vbi non saepe, sed
semel solum in anno sacerdos ingrediens per-
agebat cultus mysticos, illi Virgo, ut ibi per-
petuo maneret, à suis adducitur parentibus, ut
esset in sacris gratiae adyta. Quis vidit, aut au-
divit feminam, quae adduceretur in intus
Sancta sanctorum, ad qua vix patet aditus
hominibus, ut in eis haberet, & versetur: an
non est hoc evidens demonstratio novi, &
alieni operis, quod in ea futurum erat postea
ostendunt nobis, qui in eam linguis movent,
& vident tanquam non videntes, ubi nam-
talia unquam viderunt? puellam ex professo
adduci intra tertium velum, tanquam do-
num, in quod nullacadi reprehensio, ut illi
habitaret, assidue. haec ille. & Nicephorus
lib. 1. histor. cap. 7. expresse ait: Virgi-
nem in sanctiori templi loco habitasse:*

Virgo, ut res divina, intacta, & sacrosan-

ta in templi sanctiore loco, & in adytis ipsi

vinebat. constat autem sanctiorem lo-

cum fuisse Sancta sanctorum, quod, &

docent sete omnes praecitati Patres, &

moraltem eius rationem pie, & inge-

nios tradidit Georgius Nicomediae Ar-

chiepiscopus in oratione de praesentia

Virginis: Oportebat, inquit, Virginem non Georg. Nico-

in sanctis sanctorum tabernaculis, sed in ipso med. Aedi-

culo caeli in prima aetate educari eam, quae in orat. de

*his collata, sic latior, & puritate ante-
cellat. Quanto autem tempore in eo lo-*

co habitaverit Virgo, per vndecim an-

nos, respondet Euodius praecitato lo-

co dicens: In sanctis sanctorum traduxit an-

nos vndecim.

Sed, nec silentio praeteribo, quod haec

retici nonnulli obiciunt; in more non

fuisse in veteri Testam. to puellares Vir-

gines templo dedicati, & consecrari, cum

virginitas tunc in precio non esset, &

matrimonium honorificum haberet-

ur, utpote benedictionis Dei habens

pro-

promissionem: sed falsum existimo, virginitatem eo tempore in nullo precio habitam; quia præterquam pluralitas vxorum sublata erat, certè castitas non ab vno priuato aliquo culta, & recepta erat, sed etiam à publicis cœnibus Essenorum,

Ioseph lib. de bello iudai. Plin. l. 5. c. 17

vt testatur Iosephus lib. de bello iud. quos admirati sunt externi, & laudibus celebrarunt, vt auctor est Plin. lib. 5. cap. 17 idque ita congruisse fieri, vt templo Virginis illæ dedicarentur, constat, tum quòd Ethnicorum templis virginis Vestales Diabolo obseruabantur, ad diuinum cultum spectabat, vt verus Deus, puritatis auctor, Virginum obsequiis in templo coleretur; tum quia aliquod congruebat extitisse monumentum, in statu illo templi mosayci, quod typum, & figuram gereret earum Virginum, quæ in lege gratiæ peculiari voto intra Monasterij septa se concludentes, Deo consecrantur, quas

D. Augustinus, sanctimoniales, D. Ignatius, 95. ver. 2. Hieronymus, & Ambrosius, nouus vo-

D. Ignat. ep. cant. ad Antioch. Sed iam alia ex Patribus subiungamus, Ambr. lib. 3. quæ, & præsentationem Virginis, & vi-

de Virgin. t. 1. tam, quam agebat in templo, demon-

S. Ger. orat. stent. In primis S. Germanus affirmat, d. obla. Virg. beatam Annam voto nuncupato partum in templo. suum tēplo dedicasse; vouerat enim, oblaturam Deo filiam diuinitus ei datam, & ad implendum votum suum, Virginem Deo præsentauit. & Niceph. lib. 1. histor.

Niceph. lib. cap. 7. inquit: Promissionem mater Anna ad- i. histor. c. 7. implet, & in templum ascendens iuxta votum D. Greg. Nif. eam Deo consecrat. & D. Gregor. Nissen. ora. de natu. Christi, ex arcana quadam Christi. historia scribit: Non cunctata est Anna eam ad templum adducere, & Deo reddere, ac promissum præstare: ecce votum sub nomine promissionis expressum, ex quo sane voto meritum illius præsentationis creuisse dubium non est apud Catholicos, cum præter meritum oblationis accreuerit ei meritum impletionis voti. Deinde tradit

S. Germ. qui idem S. Germanus (id referente Surio) supra. Sarius in se- quod sicut Simeon sacerdos adfuit in præ- sentatione Christi in templo, ita Zacha-

rias, magni Baptistæ patris, beatæ Virginis præsentationi interfuit, propriisque manibus eam suscepit; magna Angelorum, & hominum assistente ceterua.

Vt tamen aliud stupendum miraculum, quod in B. Virginis præsentatione contigit, commemorarem, præsupponere oportet, intra templum quindecim graduum scalam fuisse, qua ad locum præsentationis ascendebatur. Iosephus enim lib. 6. de bello iudaico ait: Gradus quinde-

Ioseph lib. 6. de bello iudaico cap. 7. Arias Montanus cap. 7. in libro de Arcæ fabrica, inquit: Quindecim gradus, quos quidam in templo constituunt, ad quos psalmi canerentur ab Israelitis, ad sacerdotum atrium pertinuisse videntur: Auctor ergo libri de ortu Virginis, (siue Hiero-

nymus sit, inter cuius opera exstat, siue quisquis alius fuerit) tradit, beatam Virginem in infantili illa, ac tenera triummano iuuantine quindecim illos gradus expedite ascendisse, quod satis constat, si ne speciali miraculo fieri non potuisset: verba Diui Hieronymi hæc sunt: Erant circa Templum iuxta quindecim graduum psalmos quindecim ascensionis gradus: in horum itaque yno beatam Virginem Mariam paruulam parentes constituuerunt, cumque ipsi vestimenta, quæ in itinere habuerant, exuerent, & cultioribus ex more vestibus se, & mundioribus induerent, Virgo Domini cunctos singillatim gradus sine ducentis, & leuantis manu ita ascendit, vt perfecte etati in hac diuinitate causa nihil deesse putares. Tam quippe Dominus in Virginis sue infantia magnum quid operabatur, & quanta futura esset, huius miraculi indicio præmonstrabat. Consonant hæc aliis, quæ tradit antiquus liber de infantia Saluatoris, dum ait: Virgo Maria tertio anno cum ablactata esset, abierunt cum de infantia ea Ioachim pater eius simul, & Anna vxor eius Saluatoris ad Templum Domini hostias Deo oblaturi, quindecim gradus Templi ita velociter ascendit, vt penitus retrorsum non aspiceret, nec, vt solitum est parentes requireres; vnde eius parentes pariter ambo obstupuerunt, & Tem-

pli

pli Pontifices mirati sunt. Exercitia autem, quibus in templo vacavit, ex maiorum traditione repetit Sabellius: *A prima*, inquit, lucet ad tertiam diei horam rebus divinis peculiarem operam daret; in le ad meridiem puellare aliquid opus obiret; *sepe* & lanificio vacaret; *mox* autem in cibo, qui paratissimus illi erat; reliquam diei partem scripturæ sacræ lectioni sedulo impenderet; ita ut, cum rite, sancteque caelestia curaret, humana tamen non despiceret, *virumque* munus *Martha*, & *Magdalena* complexa. His non dissimilia tradit D. Hieronymus in quadam epistola ad Heliodorum, ait enim; *Beata Virgo* etiam in puertia, & adolescentia sua, quando in Templo morabatur cum aliis puellis suis coevis; vitam suam valde ordinatam ducebat: nam à mane usque ad tertiam orationibus insistebat; à tertia vero usque ad nonam operi manuum intendebat; à nona vero adhuc orationem suam incipiebat, à qua non recedebat, quousque illi Angelus appareret, de cuius manu escam accipere solebat, & sic semper melius in Dei amore proficiebat: Porro beatam Virginem in Templo caelitus angelico ministerio fuisse nutritam cibo, tradant Cedrinus, & Georgius Nicomediensis, & indicat Ambrosius, ac propriis oculis conspexisse Angelum cibum Virginis deferentem, Zachariam Ioannis Baptistæ patrem, auctor est Pantoleon apud Metaphrastem. Quod, ne cuiquam creditu difficile sit, aut illud in dubium revoceat, meminerit in primis, id ipsum non semel contigisse Abbati Apollo, qui sub Theodosio maiore vixit apud heremitas, cum enim ille factis precipuis dies, ac noctes intentus esset, Angelus de more ei nutrimentum afferrebat: necnon etiam de Abbate Nuph simile quidpiam commemorat, qui cum nullius omnino rei, præterquam Dei desiderio teneretur, nullo alio cibo, nisi caelesti ab Angelo suppeditato, vivebatur & simile aliud legimus de Elia, & de Sancto Paulo heremita, qui ministerio corui diuinitus eis panem deferentis alebantur, Deinde legat incredulus Georgium

Nicomediensem, qui homilia de oblatione Virginis in templo hæc scripsit: Tu *George Nicomediensis* homo, inquit, admirabilem, & novam in Templo viuendi rationem audiens oblat. Virg. Virginis, noli de eo dubitare, noli examinare ratione ea, que capere non potest cogitatio. Vides ipsum Dei Verbum modo ineffabili habitasse in eius utero, & conendes, fuerint alimentum, quo nempe Maria vesceretur, materiale, an expers mater? vides paterno consilio spiritus in ea adambractionem, & de ministerio Angelorum dubitas? nihil est dubium ex his, que sunt castissime Virginis, ex eius magnalibus nihil est, quod non sit conueniens; omnia à veritate ipsa sunt confirmata; oportebat enim diuinum Tabernaculum augeri talibus ascensionibus; oportebat, agnam immaculatam tali excipio conuiuio, talibus cibis excitari.

Tandem Cedrinus in compendio historiarum, refertq; illud Canisius, & accipit lib. 1. de Deip. cap. 13. quod cum beata Virgo ad annum ætatis suæ duodecimum peruenisset, media nocte pius precationibus incumbens, quarum semper fuit studiosissima, vocem hanc diuinitus audiuit: *Paries filium meum*; quam reuelationem, ait, Virginem nemini patefecisse ante Christi Domini in caelos ascensum. sed illud fateor, non omnino certam apud me reddit hanc reuelationem, quod Virginis turbatio, & eius cogitatio, & interrogatio in annunciatione, illius mysterij ignaram antea esse ostendant; vnde Patres ab Angelo illud didicisse communi consensu autumant. *Dixi tamen, notanter, non omnino certa*, quia hæc, quæ adduxi, non probant omnino incertam: turbatio enim, & cogitatio illa Virginis non erat de partu, sed de salutatione. Angelus enim tunc, nihil de filij conceptione edixerat, vnde Lucas ait: *Turbata est in sermone eius, & cogitabat*, *Ibid. qualis esset ista saluatio*: interrogatio vero Virginis post filij Dei conceptionem sibi ab Angelo nunciatam, nihil etiam obest; quia ibi non interrogauit de substantia ipsius mysterij, quod iam præuenerat

in illa esse celebrandum, sed de modo illius absque virili opera, vt clarè indicant verba illa: *quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosca?* Refert autem S. Bonaventura: Beatam Virginem cuidam deuotæ scemina reuelasse, quotidie in templo hæc septem à Deo postulasse dona; primum, vt condignaretur sibi conferre vberimam gratiam, qua illum ex toto corde diligeret; secundum, vt amaret proximum sicut seipsam, & omnia illa, quæ à Deo amantur; tertium, vt ea omnia odio haberet, quæ Deus detestatur; quartum, vt conferret sibi humilitatem, patientiam, ac reliquas virtutes, quibus gratiam magis illam redderet in oculis suis; quintum, vt liceret sibi hac felici sorte frui, vt videret, & coleret Virginem filium Dei parituram; sextum, vt præstaret ei promptam obedientiam ad perfectè obediendum Pontifici, qui in templo præsidebat; septimum tandem, vt conseruare dignaretur Templum, & eius ministros, ac vniuersum populum, vt illi perpetuo inferuiret.

HOMILIA II.

De solemnî comitatu, quo beata Virgo in Templo à parentibus suis fuit præsentata, ac Deo oblata: vbi de recta filiorum educatione pulebra multa differuntur, acriterque reprehenduntur parentes filiis, seu filiabus suis cœlibatum, aut vitam religiosam prohibentes.

Math. 1.

VAMVIS prima facie hodierno Præsentationis Virginis festo, Matthæi Evangelium, quod solum nudam quamdam antiquorum Patrum nomenclaturam continet, minime congruere videatur, mihi tamen nullum illo aptius, atque conuenientius Præsentationi Virginis in Templo Ecclesiam

canere potuisse videtur. Sicut enim mos inoleuit in cutis Regum, vt, cum in palatium regale nobilis aliqua foemina deuo introductur, magna nobilium virorum eam stipante caterua, honorificè deducatur: vt etiam cum Regina Hispaniarum Regi nubenda ex Germania, vel Gallia proficiscitur, non pauci Principes, ac viri clarissimi, quoadusque ad Hispaniarum Regis præsentiam veniat, concomitantur: non secus quidem, cum hodieca die nobilissima foemina Maria ex semine Abrahæ, orta de Tribu Iuda, clara ex stirpe David in palatium cor ælis regis ingressura, & velut Regina sponsa cœlesti sponso publico ritu nubenda sit, non incedit sola, sed illam honoris gratia concomitatur insignis Patriarcharum cætus, quorum primum cõnumerat sacer Euangelista Abraham: comitatur potentissimorum Regum laudabilis numerus; quatuordecim enim enumerat Matheus inter quos primum fert David: comitatur prophetarum laudabilis numerus, ac fortissimorum Ducum inuincibilis exercitus, vt non immeritò posset tunc dici, quod de mystica illa Arca B. Virginem adumbrante 1. Paralip. legimus: *David cum cantoribus deducebat Arcam fœderis cum iubilo: metio ergo sancta mater Ecclesia Euangelium præiens, viros clarissimos regis profapia Mariæ continens, in festo Præsentationis canit, vt omnes illi mysticè concomitentur regiam virginem in regale Templi palatium ingredientem. Sed præter hunc mysticum comitatum, adfuit & alia clarissima Angelorum, & hominum; Angelorum quidem, quia (vt D. Bernardus attestatur) Adfuit Virgini Angelorum protectio; asidebant enim illi innumerabiles multitudines Angelorum in eius protectione, p̄ e etenim credo, quod plurimas legiones habuit Angelorum ad custodiam, cum & Eliseus, vt legitur 4. Regum 6. Angelorum multitudinem habuerit ad sui defensionem. Hominum etiam clarissimorum celesti comitatu fuisse in Templum deducam, auctor est S. Germanus,*